

1974 yılının Temmuz ayında doğmuşum. Pek de sıcak olmayan bir Temmuz' da; Almanya' da. 1983 Yılında Türkiye' ye geldiğimizde "derdimi anlatacak kadar" bile Türkçe bilmiyordum. Ne olduysa 1984 yazında oldu. Elimde bir Ömer Seyfeddin kitabı ve sözlük, nerede gölge ben orada, İzmir' in çıkmaz sokaklarla dolu bir semtinde, Türkçe' ye çevirmeye başladım bildiğim her şeyi...

Sanıyorum ayarı tutturamadım, zira yazdığım ilk şiir bu dönemde düşmüştür aklıma. Ardından hemen o yıl, ilkokul dördüncü sınıftayken "Ayıkla Pirincin Taşını" adlı bir piyeste oldukça önemli bir rol aldım. Kısacası, 83' de Türkçe konuşmaya, 84' de tiyatroya başladım.

Kendimi sürekli geliştirmeye ve eğitmeye zorlayan bu tiyatro dolu hayatın içinde, radyoda program yapımcılığı ve sunuculuğu, seslendirme, reklam ajanslarında metin yazarlığı ve grafikerlik gibi işler de var. Hatta grafikerliğe hâlâ devam ediyorum.

2004 yılından beri çok yakışıklı ve çok akıllı bir adam bana "baba" diyor.. Adı Meriç!.. Ömrü uzun, ömrüm onun olsun...

135 kilo ağırlığım ve 1,87 metre boyumla pek alternatifli olmayan bir fiziğe sahip olduğumu söylüyorlar.

Oyunculuğu, grafikerliği ve kitap okumayı, yapabildiğim her şeyden daha çok seviyorum.

İnsanın kendiyile ilgili yazması ne zormuş? Bir öğrenci bana bazı sorular sormuştu; onu biraz güncelleyerek burada kullanmak daha iyi olacak sanırım.

Hayattaki öncelikleriniz nelerdir?

Bir erkek evladım var benim. Adı Meriç. Nisan 2004 doğlumlu. Çok şükür, sağlığı ve keyfi yerinde... İnsan, bir evladı olunca veya bir çocuğa evlat algısı ile bakınca hayatı onunla birlikte yeniden öğrenmeye başlıyor. Elverir ki öğrendiklerini hayata geçirebilsin. Eğer ilgili ve dikkatli bir ebeveynseniz gerçekten çocuğunuzdan çok şey öğrenebilirsiniz. Ben çok şey öğrendim diyebilirim. En başta, hayattaki en büyük önceliğim BABA olmuştum; bunu öğrendim. Sonrası iyilik, güzellik..

Oyunculuğa nasıl başladınız?

1983 yılıydı. İlkokul 3. sınıfta, kulakları çınlasın (ki hâlâ görüşüyoruz) Gülderen Gökter öğretmenimin masasında "oyuncakçı dede" adlı bir kitap vardı. Sınıf arkadaşım Gökhan, kitabı alıp düz bir şekilde replikleri okumaya başladı. Öğretmenimiz tebessümle bize bakıyordu. "Öyle okunmaz ki" dedim.. Aldım ve kendimce okumaya başladım.. Öğretmenimin bana bakışını hâlâ unutamam. "Aferin" dedi bana. İşte ben, o günden beri güzel okumaya çalışıyorum ve ne zaman bir sahneyi oynamaya başlasam, önce başımı okşayan o eli öpüyorum..

Liseden sonra özel eğitimler aldım. Oyunculuk sürekli bir öğrenme hâliymiş, anladım.. Öğrene öğrene oynamaya, oynaya oynaya öğrenmeye devam ediyorum..

Tanınyor olmanın size kazandırdığı güzel yönler nelerdir?

Sosyal zamanlarda daha disiplinli ve örnek davranışlar sergileyen, trafikte sinirlenmek gibi bir lüksü olmayan birine dönüştüm çünkü bana bakıyorlar. Bunun nasıl bir haz olduğunu kelimelerle anlatmak mümkün değil. Yanınıza gelip sizinle fotoğraf çektirmek isteyen bir insanın hatırasında olmak, tebessümle anılmak şımartıyor insanı ama ben örneklerimi doğru yerlerden aldığım için incitecek ve şaşırtacak kadar bir şımarıklık yapmıyorum elbet.

Bugüne kadar hangi projelerde (dizi/film/tiyatro) rol aldınız?

İzmir' de Tansaş Çocuk Tiyatrosu, Drama Oluşum Sahnesi, Tiyatroevi İzmir gibi ciddi oluşumların yanı sıra, amatör topluluklarla da oyunlar oynadım. Yol Arkadaşım, kamera deneyimini yaşadığım ilk dizi oldu.

Uzatmayayım, durum şöyle;

- Yol Arkadaşım - Taksici Fahri
- Melekler Korusun - Emlakçı - (Konuk Oyuncu)
- Kavak Yelleri - Berber Ahmet - (Konuk Oyuncu)
- Muhteşem Yüzyıl - Şeker Ağa
- Kaçak - Comba İsmail
- Hayat Yolunda - Hademe Bayram
- Acil Aşk Aranıyor - Belalı Ağabey (Konuk Oyuncu)
- Son Çıkış - Orhan Satır

Görünmeyen, Dedemin İnsanları, Ay Büyürken Uyuyamam ve Sürgün İnek, Nadide Hayat, Evlenmeden Olmaz adlı sinema filmlerinde de rol aldım.

Şeytanın Uyanışı, Sinemasal, Süper Zeybek ve Kızanları Bozgunculara Karşı, Kırmızı Kart ve Körler Müessesesi adlı kısa filmlerde oynadım..

Şuan devam etmekte olduğunuz projeler nelerdir?

ÇÖP TENEKESİ adlı tek kişilik bir gösterim var. Güle oynaya devam ediyorum..

Ayrıca benim için çok önemli olan ve halen devam eden SİBERCAN Projesi var. Sibercan Projesi, internette kötü niyetli kişilerin, insanları suiistimal etmesini engellemek ve internet kullanıcılarını bilgilendirmek amacıyla ortaya çıkarıldı. Şimdilerde okul çağındaki çocuklara, tek kişilik komik bir gösteri halinde güvenli internet kullanımı hakkında sunumlar yapıyorum.